

TRABAJO FINAL DE GRADO

Realitzat per:

Manuel Aparici López
Marina Moreno Segovia

Tutoritzat per:

Dolores Oliver Campos

GRADO EN PERIODISMO

LÍNIA C1: ELABORACIÓ D'UN REPORTATGE AUDIOVISUAL

Índex

Introducció. Presentació del tema y justificació de la seva selecció.....	1
Fase de preproducció.....	5
Fase de producció.....	6
Fase de postproducció.....	9
Fase d'emissió.....	10
Responsabilitat i autoría.....	11
Valoració final.....	13
Annex 1. Storytelling.....	14
Annex 2. Desglossament dels recursos i materials.....	14
Annex 3. Pla de treball: preproducció, producció i postproducció.....	17
Annex 4. Simulació del pressupost del procés de creació del documental.....	22
Annex 5. Resum executiu.....	28
Annex 6. Escaleta.....	32
Annex 7. Guió definitiu.....	38
Annex 8. Cessió de drets d'imatge.....	43
Annex 9. Autorització per a la difusió en accés obert.....	48
Bibliografia.....	50
Link al documental.....	51

1. Introducció: presentació del tema y justificació de la seva selecció.

El títol del documental realitzat és *La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera*. La justificació d'aquest és el tema tractat: el sorgiment del moviment obrer a la localitat -especialment als anys 60 i 70- arran de la presència de la Fàbrica Segarra i la seva influència en les condicions de vida dels seus treballadors i treballadores.

La Fàbrica Segarra -amb Silvestre Segarra al capdavant- va sorgir el 1906 -encara que no fou fins al 1912 quan va adquirir aquest nom- com un xicotet taller d'espardenyes i va anar creixent durant les següents dècades gràcies a la introducció de maquinària moderna que va millorar la productivitat. Durant gran part del segle XX la fàbrica va tindre el monopoli d'abastiment del calçat de l'exèrcit espanyol. A més produïen calçat per a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord i alguns exèrcits sud-americans. Als anys 40, sense precedents d'una producció a gran escala, ja produïa prop de 10.000.000 parells d'espardenyes, 3.000.000 de calçat de cuir i 300.000 avarques anuals.

Després de la guerra civil i amb l'arribada del franquisme, es va crear a l'empresa un model segarrista el qual es basava en el paternalisme industrial, el respecte al règim i al catolicisme social. El 1939, a l'acabar la guerra, hi havia 1004 treballadors i es produïen uns 1000 parells de calçat diaris.

El nombre d'empleats va anar incrementant amb el pas dels anys a causa de la negativa dels Segarra davant un reglament socialista que demanava la contractació de persones locals mentre hi hagués atur. L'empresa va preferir contractar treballadors d'altres zones d'Espanya els quals considerava mà d'obra barata i submisa. És per aquest motiu que en 1958 l'empresa ja comptava amb més de 4500 treballadors que fabricaven quasi 16000 parells diaris.

En aquesta època el patró -Silvestre Segarra- i l'Estat aconseguiren controlar la població i paraitzar qualsevol mena de reivindicació obrera amb l'explotació dels drets dels treballadors. El control de la vida dels treballadors de l'empresa arribava més enllà de la fàbrica. D'una banda, el 1940 es va crear la Escuela de Aprendices de la Fàbrica Segarra on els xiquets entre els 14 i els 17 anys, estudiaven religió i assignatures dirigides a preparar-los com a mà d'obra per a l'empresa i gimnàstica per tal d'anar més tard a l'exèrcit espanyol. Sis anys després, el 1946, aquesta educació va passar a ser obligatòria dels 4 als 18 anys. L'objectiu d'aquesta escola era acceptar el règim franquista baix una ensenyança autoritària i cristiana tal com indica un dels cartells que hi havia al centre: "¿Eres buen español? ¡Fe ciega! TRABAJO - TRABAJO - TRABAJO; FRANCO - FRANCO - FRANCO; ESPAÑA - ESPAÑA - ESPAÑA". A més, l'escola comptava amb una revista pròpia en la qual alumnes i treballadors de l'empresa participaven per difondre els seus coneixements relacionats amb les matèries apreses a les classes i als tallers. L'empresari, Segarra, també feia ús d'aquestes pàgines per tal d'arribar a tots els seus treballadors amb temes polítics i econòmics. El 1945, el seu èxit fou tant que va arribar a difondre quasi 9000 exemplars.

En quant al moviment obrer, els treballadors de la fàbrica Segarra foren un dels exemples més característics de la unitat obrera que es va donar en les dècades dels 60 i 70. El paternalisme, les jornades laborals de 10 i 12 hores i inclús el maltracte físic i verbal van motivar la causa sindical front a un model que durant els primers anys del franquisme va estar legitimat pel poder dictatorial.

Precisament aquest model autoritari, la seua institucionalització i legitimació enfront de les cada vegada més persones que s'adonaven de la necessitat de la unitat per a aconseguir drets va ser l'espurna que va fer esclatar un moviment que va tindre ressò en l'àmbit comarcal i provincial. I és, precisament, aquesta espurna la línia central del relat documental audiovisual en el qual ens volem centrar. De fet, el que es pretén en donar una visió horitzontal de la història obrera a La Vall d'Uixó, comptant amb totes les veus que hi van participar: Comissions Obreres, la Unió

General de Treballadors, les Germandats Obreres d'Acció Catòlica (HOAC) i també testimonis propers al moviment feminista.

Dintre d'aquest documental també volem fer palès de les vivències i fets anecdòtics que van tindre com a conseqüència la unitat obrera. Des dels llocs on es reunien -que solien ser esglésies o inclús baixaven caminant fins a la mar de Moncofa- i també que els treballadors van haver de reivindicar el seu dret a l'esbarjo per esmorzar. Perquè tal com apunten les veus que hi apareixen, alguns encarregats van arribar, fins i tot, a tirar els bocates a terra als treballadors per impedir que s'aturen a menjar-se'l.

Centrant-nos en la part del fil argumental, el documental, després de fer una visió de context, arrancarà a principis del anys 60 quan les diferents institucions comencen a sumar-se a un moviment que, saben, esclatarà prompte. Va ser el 1963 quan la fàbrica de calcer celebra les seves primeres eleccions sindicals on, evidentment, va haver-hi un tripijoc per a donar la victòria als treballadors submisos propers al règim.

Després d'alguns anys de repressió i detencions, l'1 de maig de 1969 es va donar la primera manifestació pacífica pels drets laboral dels treballadors amb el lema "DERECHOS, LIBERTAD, +SALARIO" encara que és possible senyalar d'aquesta la seua roïna organització per la por que hi havia. Tan sols van assistir un centenar de persones.

Fou la dècada dels 70 la que marcarà un abans en tots els àmbits per als treballadors de Segarra. De fet, l'1 de maig del 1970 la manifestació aconsegueix reunir a unes 1000 persones, fet que va provocar càrregues policials, huit detencions i multes econòmiques. Destaquem aquest succés perquè fou l'espurna que mostra la consciència de classe, ja que entre tots van arreplegar diners per a pagar les multes que ronden entre les 3500 i 7000 pessetes. Serà des d'aquest any i fins al 1975, gràcies al debilitament de la dictadura franquista, quan el moviment agafa més força i es donen una millora substancial dels drets dels treballadors. En 1975 és celebren unes altres eleccions després d'uns anys de tensió entre els

treballadors i el patró de la fàbrica. De fet, es pot assenyalar que el 1973 es negocia, per primera volta, un conveni entre ambdues parts que porta a un aturament de 3 dies per tal de fer pressió.

Com a conclusió, tots els participants faran una comparació amb el moment actual de debilitament dels drets laborals de forma general arran de la crisi financera i econòmica que viu Espanya, i també la pèrdua de força dels sindicats i la manca d'una unitat obrera que reivindique unes millors condicions.

2. Fase de preproducció: pla de treball i previsió de les despeses necessàries per a la seva realització i gestions realitzades prèviament al rodatge ajustades al pla de producció.

Pel que fa a la fase de preproducció, hem construït una taula per tal d'organitzar el nostre treball. En primer lloc, abans de presentar el projecte, vam planificar diverses reunions en les quals es va acordar el tema, l'enfocament del reportatge i el storytelling per tal de tindre una base amb la que treballar. Arran el consens d'aquests punts i l'aprovació del projecte vam començar la cerca de fonts per al reportatge. Com que les persones entrevistades havien de ser d'una edat avançada per la temàtica del treball, vam optar per preguntar a diverses persones relacionades amb el món sindical per tal de poder arribar a elles. Una volta aconseguits els seus contactes, vam realitzar diverses trucades per poder concretar reunions en les quals vam poder traure posteriorment la informació que cadascú d'ells podria ser interessant per al reportatge. Al mateix temps vam cercar informació de l'època del moviment obrer a la població per tal de conèixer la realitat abans de quedar amb els entrevistats.

En aquesta fase també vam acudir a l'Arxiu Segarra, lloc on està tot el material que queda de la fàbrica. Allí vam demanar la digitalització d'algunes imatges, mitjançant una instància a l'Ajuntament, de la revista Escuela de Aprendices per tal de poder contextualitzar amb imatges l'època.

D'altra banda, vam recórrer la localitat de la Vall d'Uixó per tal de concretar les localitzacions més adequades per al producte audiovisual. Per a decidir quines d'elles serien les més interessants vam estudiar diverses possibilitats tenint com a conclusió que utilitzaríem aquelles que més ajudaren a contextualitzar la informació i les entrevistes.

Finalment, en aquesta etapa de la creació del reportatge vam concretar els dies de gravació per organitzar els préstecs al Labcom de la universitat i poder fer les entrevistes en el termini pertinent per poder fer l'entrega del treball.

3. Fase de producció: justificació de l'enfocament seleccionat per tractar la temàtica, l'estructura del reportatge i el tipus de fonts.

L'enfocament d'aquest reportatge té com a objectiu ser innovador davant les publicacions sobre el tema que ja s'han donat a conèixer. Fins ara les peces audiovisuals que han tractat la temàtica han deixat de costat el model paternalista i el sorgiment, com a conseqüència, del moviment obrer. Els productes que ja s'han publicat tracten en profunditat la història de la fàbrica i la seva importància per al desenvolupament econòmic de la localitat, en canvi, les males condicions de treball i vida dels i les treballadores no ha sigut mai el nucli de cap treball audiovisual.

Per aquest motiu vam decidir donar un altre punt de vista sobre la fàbrica Segarra: la realitat dels treballadors dins i fora de l'empresa. Per a nosaltres és molt important donar a conèixer amb aquest reportatge la lluita i l'esforç de les persones que van treballar dia a dia durant anys per aconseguir la igualtat i la dignitat com a persones i treballadors humils.

En quant a l'estructura del reportatge cal explicar la seva divisió en 3 parts. En primer lloc, per tal de centrar el tema i contextualitzar l'època compta amb imatges de recurs pròpies. A més, la història és introduïda per Fernando Peña, historiador i escriptor sobre l'empresa Segarra. Una volta l'espectador comprén com va sorgir, desenvolupar i créixer la fàbrica, Peña fa un breu anàlisi sobre la forma de treball aplicada, el paternalisme industrial, amb el que les condicions laborals eres injustes i amb el que la submissió i el sofriment dels treballadors i treballadores estava vigent.

Amb açò els entrevistats poden introduir el perquè del sorgiment del moviment obrer a la fàbrica i fora d'ella amb les seues vivències i experiències com a "sindicalistes" en la il·legalitat. Per tal de que el documental tinga una continuïtat s'introdueixen

rètols informatius que aporten dades de contextualització per comprendre bé els fets.

Per tal de connectar el tema amb l'actualitat, els 4 entrevistats que van viure el moviment obrer fan una reflexió sobre la pèrdua del sentiment d'obrerisme i la lluita pels drets laborals que ha dia d'avui continuen sent violats dia rere dia.

Per poder mostrar les injustícies que es van viure en aquell moment creiem que la millor manera és proporcionant testimonis en primera persona d'aquells que van sentir des de distints moviments la repressió i el paternalisme que utilitzava l'empresa. Paco Porcar, Rafael Garcia, Encarna Martínez i Antonio Ródenas són claus al nostre reportatge per tal de fer conèixer als espectadors el moviment obrer a la Vall d'Uixó i la batalla continua que van portar a terme durant dècades de forma il·legal i clandestina, dins i fora de la fàbrica. A més, gràcies a les seves intervencions, els milers de treballadors i treballadores que van passar per l'empresa Segarra poden veure's reflectits en ells i ella i reconèixer també la que va ser la seva realitat. Amb les seves vivències i anècdotes es pot demostrar de primera mà la problemàtica que va suposar el paternalisme que va ser la bandera de l'empresa Segarra.

D'una banda, Paco Porcar, vinculat a les Germandats Obreres d'Acció Catòlica, més conegudes com HOAC, fou un dels màxims responsables d'aquesta germanor a La Vall d'Uixó. Com a membre de la direcció va ser un dels aliats a les reunions clandestines que esdevenien a l'església de l'Assumpció. Cridaner és el fet que va ser aquesta institució una de les primeres a prendre partit dins de l'àmbit laboral, denunciant les condicions dels treballadors i demandant més drets. La relació estreta de la HOAC amb comissions faran que tots dos sumen forces dins del món obrer valler, a més de configurar un escenari de unió i enteniment entre ambdues parts.

D'altra banda si hi parlem de protagonistes, sens dubte Rafael ho va ser en tots els àmbits laborals de la fàbrica Segarra. Tal com ho relata, des que va entrar a

treballar amb 14 anys va compondre una lluita constant per aconseguir millores en drets dins de l'empresa. Es va unir al sindicat -en clandestinitat- i va esdevenir una de les figures clau en tot el procés d'unió i reivindicació del poble obrer. Tal és la seva repercussió, que gràcies als convenis que va firmar amb els patrons, després recorreà tot el territori valencià per aconsellar al sindicat en altres àmbits laborals.

La força dins del moviment sindical de la Vall d'Uixó va vindre per les dues institucions anteriors, ja que la Unió General de Treballadors com afirma Antonio Rodenas un dels seus dirigents va arribar "tard i amb poca força". Aquest fet no va llevar que la UGT participa de manera activa i coordinada amb les altres institucions laborals a més de convertir-se en un dels promotors en la refundació del Partit Socialista en l'àmbit provincial i estatal.

Sens dubte, al llarg de la història si alguna part d'aquesta ha estat silenciada és el protagonisme de les dones i Encarna Martínez és qui dóna veu a la història de totes elles. El moviment obrer no fou una excepció i tot i que la participació de les fèmines fou crucial mai ha estat contada. Les dones suposaven quasi la meitat de les persones que treballaven a la fàbrica de calcer, ja que molts llocs necessitaven mà d'obra amb coneixements per a cosir i embastar el calcer. És per això que les dones van tindre un paper molt rellevant, abanderant en moltes ocasions les reivindicacions de conciliació laboral i drets laboral. Encarna fou especialment rellevant, ja que va estar la primera dona que després de tindre fills va decidir quedar-se a la fàbrica reduint el seu horari -normalment, els oferien anar-se'n per una quantitat molt baixa, però acceptaven per la pressió social i els canons de gènere-.

Per últim Fernando Peña fou un dels historiadors que més activament va participar en la recerca de dades i informació al voltant de les represàlies que van haver-hi al moviment obrer i sindical. A més, el seu estudi del franquisme junt amb el model paternalista i d'abús de poder de Segarra permet una contextualització extensa del que va ocórrer per situar al lector en el moment i lloc històric i ser un fil conductor de la història.

4. Postproducció: recull de material audiovisual necessari, minutat de les entrevistes i estructura final del producte.

La fase de postproducció tal volta ha significat una de les parts on més hores s'han invertit per tindre el producte audiovisual final. Aquesta fase de creació suposa no sols el visionament de tots el bruts obtinguts durant els dies de gravació sinó també el retoc de les imatges, la creació dels gràfics així com l'ordenació de les idees més importants que es deuen veure reflectides als testimonis.

Així, el punt de partida va ser el visionament de les entrevistes a les cinc persones que apareixen al nostre documental. Aquesta part, per la limitació temporal de la qual disposem -15 minuts- va suposar una de les més costoses per a l'equip de muntatge; s'havien d'aglutinar totes les vivències i testimonis de les quatre rames del moviment en apenes uns minuts, ja que deviem deixar lloc als plànols de recurs, la música, les transicions i la capçalera d'inici i final.

En aquest sentit, el següent pas va ser escollir les declaracions que finalment apareixen al nostre reportatge, suposant un total d'uns 13 minuts, pel que sabem que encara tindriem que retallar alguns testimonis alguns segons. El gràfics va ser una de les parts més costoses, no només per la poca formació que tenim en aquest camp sinó també per la falta de creativitat a l'hora de crear un disseny propi. Finalment, i després d'agafar com a referencia algunes peces audiovisuals emeses a la televisió, vam optar per un disseny senzill pero vistós i amb protagonisme de les lletres. A més, dintre d'aquesta imatge corporativa que varem crear, vam decidir dissenyar una marca que d'alguna manera identifique la nostra peça i que ens serveix també com a capçalera.

El següent pas va ser triar la música i els efectes visuals. Per als recursos sonors, vam decidir escollir-los lliures de drets, ja que ens evitava una feina prou costosa de compra de sintonía o que algú ens composara alguna peça. La pàgina web

Souncloud.com fou la ferramenta per on varem aconseguir les cançons que finalment han aparegut al audiovisual.

5. Fase d'emissió: previsió de l'espai d'emissió i *target* de la peça audiovisual

En el cas que aquest producte audiovisual fóra emés podria fer-se en distints tipus de canals. D'una banda, quant a la televisió, pensem que podria emetre's en la televisió pública valenciana À Punt, ja que la fàbrica Segarra fou una icona per a moltes altres empreses del País Valencià, per exemple a la zona d'Alacant. A més, creem que és una temàtica que pot interessar a moltes de les persones que van viure la repressió contra els seus drets laborals durant el franquisme i també a aquelles que el dia d'avui continuen lluitant per millorar les condicions laborals.

D'altra banda, una altra opció d'emissió seria una cadena de televisió comarcal, ja que l'empresa Segarra fou molt coneguda als pobles dels voltant. A més, també podria emetre's en les dues televisions locals de la població, ja que la temàtica és d'importància a la Vall per la magnitud que va tindre l'empresa i la gran quantitat de treballadors i treballadores que va assolir.

Una altra opció seria presentar el reportatge públicament a la biblioteca municipal de la Vall d'Uixó per poder estrenar-lo en la mateixa localitat i que totes aquelles persones que van viure la mateixa problemàtica pogueren compartir les seues vivències de forma presencial. A més, per poder arribar a un nombre més gran de gent es podria publicar en xarxes socials com Facebook, plataforma on es pot difondre fàcilment el producte gràcies als usuaris que el visualitzen o comparteixen.

El nostre públic objectiu són principalment homes i dones majors de 60 anys de la Vall d'Uixó, ja que són els que van viure o conèixer la fàbrica Segarra i el seu model de treball de primera mà. D'altra banda també creem que un altre públic objectiu són els joves, ja que poden prendre consciència de la necessitat de lluitar pels seus drets laborals, els quals a dia d'avui continuen sent febles.

6. Responsabilitat i autoria de cadascú dels membres del grup

Tant Manuel Aparici com Marina Moreno hem treballat amb la mateixa implicació i responsabilitat a l'hora de fer aquest reportatge audiovisual. Encara així, ens hem repartit algunes tasques per tal de gestionar els temps i poder realitzar el treball de forma eficient.

En quant a la preproducció, ambdós membres del grup hem treballat com un tàndem per tal d'aconseguir les fonts necessàries i trobar les localitzacions pertinents per realitzar el rodatge. Mentre que Manuel Aparici ha aconseguit les imatges d'arxiu, Marina Moreno ha realitzat les trucades necessàries per organitzar les entrevistes. D'altra banda, els dos hem preparat les preguntes per als entrevistats amb les dades estudiades prèviament.

En la producció, Marina Moreno ha cobert el lloc d'entrevistadora mentre que Manuel Aparici ha treballat com a camarògraf i s'ha encarregat de reservar els materials al Labcom per tal d'aconseguir tot el necessari per a la gravació. A més, la preparació de les localitzacions per al rodatge s'ha portat a terme de mà dels dos membres del grup.

Quant a la postproducció, ambdós hem decidit les parts de les entrevistes que més interessants ens pareixien així com els plànols recurs que més ens agradaven. El muntatge s'ha dut a terme de mà de Manuel Aparici i la informació dels rètols ha sigut feina de Marina Moreno.

Pel que fa a la part escrita del treball, hem quedat varies ocasions per tal de decidir què és el que volem explicar en cada apartat. D'aquesta manera, vam redactar junts el primer punt: *Introducció: presentació del tema y justificació de la seva selecció*. Després d'això, cadascú va anar redactant diferents punts a partir d'un esquema de cada apartat que vam crear prèviament. A més, entre els dos hem revisat cada punt per corregir-lo i modificar allò que creiem necessari.

De tota manera, ambdós hem treballat a parts iguals i recolzant-nos l'un en l'altre per tal de poder treballar d'una forma professional i complir amb els objectius d'aquest treball.

7. Valoració final: conclusions més destacades de l'experiència obtinguda mitjançant el desenvolupament del projecte

La creació d'aquest projecte ha sigut una experiència molt positiva. D'una banda ens ha permès adquirir nous coneixements sobre el nostre poble, la Vall d'Uixó, i sobre tot hem conegut la història d'un època totalment oblidada pels ciutadans fins ara. Gràcies a aquest reportatge hem pogut conèixer el treball de moltes persones, representades pels nostres entrevistats, durant un període de temps complicat on el feixisme i el paternalisme atacava dia a dia als treballadors des de la fàbrica Segarra. A més, hem pogut assolir un dels nostres objectius: reconèixer el treball de les persones que van lluitar per aconseguir els drets que avui gaudim.

D'altra banda, el fet de treballar en parella ens ha ajudat a organitzar-nos d'una manera professional per tal de que el treball en equip fora productiu. La cooperació i la col·laboració ha fet que poc a poc anarem aconseguint allò que volem transmetre al reportatge a més d'ajudar-nos mútuament per poder aconseguir els nostres objectius. De tota manera aconseguir crear aquest producte no ha sigut fàcil ja que és una càrrega de treball important per a sols dos membres. Per això, en algunes ocasions ha sigut complicat poder portar a terme algunes tasques com per exemple la postproducció, en la que hem sentit que necessitavem una formació prèvia més específica, més enllà de la producció de notícies estrictament informatives.

Tot i això ha sigut una experiència en la que hem après a desenvolupar les nostres aptituds i posar en pràctica els coneixements que hem adquirit a partir de les assignatures relacionades amb la producció audiovisual.

Annex 1. Storytelling

Durant els anys 60 i 70 la localitat de la Vall d'Uixó va viure una etapa en la qual sorgiren distints moviments obrers. La Fàbrica Segarra, una gran empresa paternalista de calçat, va ser on van sorgir i organitzar Unió General de Treballadors, Comissions Obreres, Hermandad Obrera de Acción Católica i el moviment feminista de la localitat. Cadascuna d'aquestes agrupacions va lluitar, amb les seves peculiaritats, per millorar els seus drets dins i fora de l'empresa.

Annex 2. Desglossament dels recursos i materials necessaris per a la producció i postproducció del documental

PERSONAL		
DIRECCIÓ	PRODUCCIÓ	POSTPRODUCCIÓ
Director: Manuel Aparici	Productora: Marina Moreno	Tècnic de fotografia: Manuel Aparici
	Guionista: Marina Moreno i Manuel Aparici	Tècnic de muntatge: Manuel Aparici
	Camarògraf: Manuel Aparici	Tècnica de so: Marina Moreno
	Tècnica de so: Marina Moreno	
	Tècnica de il·luminació: Marina moreno	
	Escenògrafa: Marina Moreno	

LOCALITZACIONS
Arxiu Segarra: espai públic perteneixent a l'Ajuntament de la Vall d'Uixó on es replega tot el material conservat de la fàbrica i la seva història.
Mirador Colònia Segarra: espai ubicat al barri construït en l'època de funcionament de la fàbrica on vivien exclusivament treballadors i forces de seguretat del poble.
Clínica Segarra: clínica sanitària creada per a l'atenció dels treballadors i treballadores.
Plaça del Àngel: plaça on es troba la casa on antigament vivia la família Segarra.
Plaça de l'Assumpció: una de les places més importants de la localitat on es troba l'església de l'Assumpció i es reunien els treballadors de forma clandestina.

Avinguda Europa: avinguda on antigament s'ubicava la fàbrica Segarra.

Passatge Rosa: Passatge on Encarna Martínez es reunia amb les dones de la fàbrica per organitzar les seves accions reivindicatives.

Dipòsit Segarra: casa abandonada a la zona del camí La Punta on la família Segarra anava a passar les vacances

Fàbrica Segarra: sectors de la cadena de producció de la fàbrica de calcer que es troben inutilitzats i conserven l'estructura original.

ENTREVISTATS

Paco Porcar (Germandats Obreres d'Acció Catòlica)

Rafael García (Comissions Obreres)

Antonio Ródenas (Unió General de Treballadors)

Encarna Martínez (Moviment feminista)

Francisco Peña (historiador)

PERMISOS

Instància a l'Ajuntament de la localitat per accedir a l'Arxiu Segarra

Cessions d'imatge dels entrevistats

MATERIAL PRODUCCIÓ

GRAVACIÓ	SO	IL·LUMINACIÓ
2 Càmeres Sony NX-100	Micrófono Sennheiser MKH 416	Panell LED PONER MODELO
Carregador bateries càmeres	Paraviento Rycote Classic Softie	Bateria externa panell LED
2 targetes de memòria (32GB)	Suspensión Rycote Invision 7	Carregador bateria externa panell LED
2 bateries	Pértiga K-Tek K-202 (5,1m)	Peu de girafa
Tripode video	Sistema para pértiga inalámbrica Sennheiser SKP+EK 300	
2 Bosses càmeres	Sistema inalámbrico EW 100 (EK+SK)	
	Micrófono Sennheiser ME2	

	Auriculares Sony MDR 7506	
	2 Baterías y cargador	
	Tarjeta 64GB	
	Cable XLR-3 10m	
	Bolsa mezclado	
	Bolsa K-Tek KBLT52	

ATREZZO

Cadires entrevistats i entrevistadora

MÚSICA

El Cant del Ocells - Joan Moliner (LLIURE DE DRETS)

Annex 3. Pla de treball: preproducció, producció i postproducció

HORA	PERSONAL	LOCALITZACIONS	ENTREVISTATS	MATERIAL	ATREZZO	PERMISOS	MÚSICA
PREPRODUCCIÓ							
1 novembre							
9:00	Pluja idees						
3 novembre							
15:00	Posada en comú de les idees						
4 novembre							
17:00	Redacció del projecte						
18:00							
5 novembre							
9:00	Entrega del projecte per a evaluació						
11:00	Cerca informació tema						
16:00							
3 desembre							
12:00	Cerca informació tema						
17:00			Cerca de possibles entrevistats				
5 desembre							
9:00			Trucades cerca possibles entrevistats	Cerca de material audiovisual per a inclur-lo			
11:00			Trucada Fernando Peña (historiador)				
16:00	Cerca informació tema						
12 gener							
15:00	Cerca informació tema						
17:00			Trucada Antonio Ródenas. (UGT) Concretar cita				
15 gener							
9:00	Preparació preguntes entrevistes						

17:00						Permis imatges "Escuela de Aprendices". Instància ajuntament	
19:00	Cerca informació tema						
16 gener							
10:00			Llamada Rafael García. (CCOO) Concretar cita.				
11:00			Cita Fernando Peña (historiador)				
19 gener							
12:00			Trucada Encarna Martínez. (Clara Campoamor) Concretar cita				
18:00	Reunió producció: rodatge						
26 gener							
9:00	Preparació preguntes entrevistes						
17:00			Cita Antonio Ródenas (UGT)				
29 gener							
9:00							Cerca música
11:00		Cerca localitzacions					
15:00					Acordar imatges Arxiu Segarra		
18:00							Cerca música
19:00			Cita Rafael García (CCOO)				
1 febrer							
16:00	Reunió producció: rodatge						
7 febrer							
9:00			Cita Encarna Martínez (C.Campoamor)				
11:00							
16:00	Preparació						

	preguntes entrevistes						
11 febrer							
9:00			Trucada Paco Porcar (HOAC)				
12:00							
25 febrero							
9:00			Cita Paco Porcar (HOAC)				
4 marzo							
9:00				Preparació de preguntes i guions entrevistats			
11:00		Visita possibles localitzacions					
12:00							
15:00							
15 març							
9:00				Definir i repassar preguntes			
12:00		Visita possibles localitzacions					
25 març							
9:00		Definició de localitzacions					
13:00				Tancar documents preproducció			
FI PREPRODUCCIÓ							
PRODUCCIÓ							
8 abril							
17:00			Entrevista Encarna Martínez	Càmares Tripodes Microfòns Peus Auriculars Piles	Cadires		
11 abril							
18:00			Entrevista Paco Porcar	Càmares Tripodes Microfòns Peus Auriculars Piles	Cadires		
16 abril							
17:30			Entrevista Fernando Peña	Càmares Tripodes Microfòns Peus	Cadires		

				Auriculars Piles			
23 abril							
18:00			Entrevista Antonio Rodenas	Càmares Tripodes Micròfins Peus Auriculars Piles	Cadires		
26 abril							
17:00			Entrevista Rafael García	Càmares Tripodes Micròfins Peus Auriculars Piles	Cadires		
29 abril							
18:00			Entevista conjunta	Càmares Tripodes Micròfins Peus Auriculars Piles			
FI PRODUCCIÓ							
POSTPRODUCCIÓ							
3 maig							
9:00	Reunió postproducció			Visionat videos rodatge			
15:00				Selecció videos i minutat			
4 maig							
9:00				Selecció videos i minutat			
11:00				Edició			
5 maig							
09:00				Edició			
18:00				Revisió editat			
6 maig							
9:00				Edició de video			
18:00				Revisió editat			
7 maig							
9:00				Edició de video			
18:00				Revisió editat			
19:00	Reunió general. Revisió						
8 maig							
9:00				Edició de vídeo			
17:00				Revisió editat			
9 maig							

9:00				Edició de vídeo			
17:00				Revisió editat			
10 maig							
9:00				Revisió final			
15:00				Revisió editat			
FI POSTPRODUCCIÓ							

Annex 4. Simulació del pressupost del procés de creació del documental

PRESSUPOST

CONCEPTE	DESCRIPCIÓ	UNITATS	TOTAL
1. PREPRODUCCIÓ			
1.1 Manuel Aparici	Salari	1	200€
1.2 Marina Moreno	Salari	1	200€
1.3 Despeses impressió	Copies guió	50	170€
1.4 Drets d'autor	Drets d'autor	50.000 visualitzacions (1 mes)	118,43 €
1.5 Transport	Transport per a gestions varies		65€
			SUBTOTAL 723,43€
2. PRODUCCIÓ			
EQUIP RODATGE			
2.1 Manuel Aparici	Rodatge salari	6 dies	200€
2.2 Marina Moreno	Rodatge salari	6 dies	200€
			SUBTOTAL 400€
LOCALITZACIONS			
2.10 Arxiu Segarra	Imatges recurs		0€
2.11 Mirador Colònia Segarra	Imatges recurs		0€
2.12 Clínica Segarra	Imatges de recurs		0€
2.13 Plaça de l'Àngel	Entrevista Francisco Peña		0€
2.14 Plaza de la Asunción	Entrevista Paco Porcar		0€
2.15 Nau fàbrica	Entrevista Rafael García		0€
2.16 Passatge Rosa	Entrevista Encarna Martínez		0€
			SUBTOTAL 0€
MATERIAL GRAVACIÓ			
2.17 PACK Càmera Alexa XR	Alquiler a Ovide PACK 4 dies x 925€	1	925€

Focals (16, 24, 32, 40, 50 y 85 mm)		6	
Targetes		3	
Lector de targetes		1	
Bateries		6	
Carregador bateries 4Ch		1	
Filtres		10	
Monitor 18"		1	
Monitor on-camera		1	
Trípode O'Connor 2575 + ABCD		1	
			SUBTOTAL 3700€
MATERIAL SO			
2.18 PACK Tascam HS P82	Alquiler a Ovide PACK 4 dies x 140€	1	140€
Micròfon Sennheiser MKH 416		1	
Paravent Rycote Classic Softie		1	
Suspensió Rycote Invision 7		1	
Pèrtiga K-Tek K-202 (5,1m)		1	
Sistema per a pèrtiga inalàmbrica Sennheiser SKP+EK 300		1	
Sistema sense fil EW 100 (EK+SK)		1	
Micròfon Sennheiser ME2		1	
Auriculars Sony MDR 7506		1	
Bateries i carregador		2	
Targeta 64GB		1	

Cable XLR-3 10m		1	
Bossa mesclador		1	
Bossa K-Tek KBLT52		1	
			SUBTOTAL 560€
MATERIAL IL·LUMINACIÓ			
2.19 PACK Prolux PLX-BI1500	Alquiler a 16nou PACK 4 dies x 28€	2	300
Bateries		2	
Carregador-alimentador		1	
Peu		1	
			SUBTOTAL 112€
CÀSTING			
2.20 Rafael García	Entrevista		0€
2.21 Antonio Ródenas	Entrevista		0€
2.22 Paco Porcar	Entrevista		0€
2.23 Encarna Martínez	Entrevista		0€
2.24 Francisco Peña	Entrevista		0€
			SUBTOTAL 0€
DESPESES DIVERSES			
2.25 Transport Castelló - Vall d'Uixó	6 dies	9	45€
2.26 Transport Vall d'Uixó - Castelló	6 dies	9	45€
2.27 Dietes	6 dies		100€
2.28 Publicitat		Publicitat Facebook i Instagram	100€
2.29 Segur Responsabilitat Civil	6 dies	100€/dia Allianz	600€
2.30 Música	Llicència ús comercial 50.000 reproduccions	5 cançons	80€
			SUBTOTAL 970€
POSTPRODUCCIÓ			
3.1 Manuel Aparici	14 dies	1	300€

3.2 Marina Moreno	14 dies	1	300€
			SUBTOTAL 600€
<u>TOTAL 7065€</u>			

Aquest pressupost, canviaria molt si no fos un treball acadèmic ja que els salaris són ficticis al mateix temps que no necessitem pagar material per al rodatge. A més, per al desenvolupament del procés de creació no hem necessitat pagar cap tipus de despesa més enllà del transport a Castelló. Per tant, tenint en compte aquesta simulació de pressupost, una bona eina per aconseguir els diners seria el *crowdfunding*. Gràcies a la cooperació colectiva, en el cas de que aquest reportatge fos un treball professional i no universitari, podria aconseguir-se la quantitat necessària per poder dur-lo a terme des de per exemple una productora.

FINAL DREGREE PROJECT

Made by:
Manuel Aparici López
Marina Moreno Segovia

Supervised by:
Dolores Oliver Campos

JOURNALISM DEGREE

CI LINE: MAKE AN AUDIOVISUAL REPORT

Annex 5. Resum executiu

"La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera" is an audiovisual report that shows the work of the workers movements in the 60s and 70s in the Vall d'Uixó locality, which emerged as a result of working injustices and the Franco regime.

The core of the labor movement was the Segarra Factory, leaded by Silvestre Segarra. This factory started as a small workshop of espadrilles but in the 40s has already produced more than 10,000,000 pairs of espadrilles, 3,000,000 leather footwear and 300,000 annual sandals. Also, during much of the 20th century, the factory had the monopoly of the footwear of the Spanish army and produced footwear for the Organization of the Treaty of the North Atlantic and some South American armies.

The factory's work was based on industrial paternalism which violated many of the workers' rights such as excessive work hours and lower salaries. The company achieved, thanks to the presence of the Franco regime, total control over the lifes of workers. In addition, they prohibited manifestations and freedom of expression and the factory had its own school, supermarket and hospital. In this way, all areas of the lifes of workers and their families were controlled by Silvestre Segarra, owner of the company.

The central line of the audiovisual documentary is the spark that made workers to join and fight for their rights. In fact, we would like to give a completed view of the working history in this town, counting with several voices that participated in this movement as members of Comissions Obreres, Unió General de Treballadors, Germandats Obreres d'Acció Catòlica and feminist movements. So what we want to show is how this movement worked to get their rights inside and out the factory.

The structure of the documentary is very clear. In the first place, we have performed a contextual part of the 60s, when workers began to organize themselves in different institutions. On the other hand, as a main part, we have gathered in interviews how

the workers organized themselves and they talk about anecdotes that reflect the difficulties they had in order to achieve their goals inside and outside the factory. Our interviewees are Fernando Peña, an historian specializing in the Segarra Factory who gives us a professional view of the factory; Paco Porcar, a participant in the HOAC, a Catholic organization that fought for the rights of workers; Encarna Martínez gives the vision of the work of women in the factory in the past; Rafael Garcia, member of CCOO and Antonio Rodenas, member of UGT.

Finally, in the conclusion they talk about the loss of power of the workers' movements. In addition, throughout the report, there is an expert voice that provides context about the topic to help the viewer to know all the details of the period of time and its characteristics.

Before filming, we met with each one of the interviewees to document and speed up the construction of the questions for the production of the documentary. Thanks to these first interviews we were able to know what each person had lived, how was their union stage in hiding and how they fought against labour injustices.

Other audiovisual reports have shown the history of the factory bypassing the workers' movements. For this reason the main objective of this audiovisual report is to show the spectators the part of the story that was never shown: the effort of the workers in front of a working model that tried to complicate their lives. This work aims to summarize the work we have done to make this report. In the first part 'Presentation of the topic and justification of its selection' we would like to explain the reasons why we have chosen this topic. Also, we would like to express the importance that this factory had as well as its way of working.

In the second point 'Preproduction phase' we explain the previous work plan for the execution of the audiovisual report. In this part we express the early necessary steps for doing the production of the report. In the third part 'Production phase' we show how we worked to produce this report and explain the structure of it. Also, we have explained why we have chosen these interviewees.

In the next point 'Emission phase' we have made an emission plan in case this report was made public. On the last point 'Responsibility and authorship' we have explained the tasks of each member of the group made.

Then in the annexes, we show several points such as the breakdown of material necessary for the production of the report, a detailed work plan, a budget simulation and other documentation necessary to carry out this work.

During these months of work we have been able to verify that we have made some mistakes. Although during these years we have learned notions of audiovisual production, it is true that at the time of editing we had to learn certain things on our own. Even so, during this time we have realized how important it is to work as a team and organize tasks to achieve the objectives. Thanks to the support we have given to each other, we have been able to carry out what we wanted, helping us at every moment and reaching agreements.

Regarding the written work, we both emphasize that it has been one of the easiest parts to carry out, since during these four years we have had to do many of the things that are asked of us for this work. Thus, in others we have had some other problem due to the lack of practice as well as ignorance in some terms. For example, it was quite a cost job to develop the contract for the transfer of images, since nobody of the two knows how to do this type of thing, nor the laws that govern the writing of it. Finally, and with the help of some colleagues, we got to get it.

In the preproduction part, it helped to do previous interviews with the people who finally appeared in the documentary. We meet with all of them and in a relaxed way we talk about what they lived and what they could contribute to the production. During the recording of the same, it was noted that lack of relaxation and we saw a little more nervous, but still, finally everyone told us everything we had planned for the report.

Perhaps the most complicated phase was postproduction. These four years have helped us achieve a lot of writing skills as well as interviews and information selection, but the most unknown area has been the technical and digital parameters of audio, video and graphics editing. However, in anticipation of doing this type of end-of-degree work we prepared ourselves thoroughly with some courses that were useful to us when developing this task, which allows us to provide the report with an eye-catching professional image the final result of the production.

Annex 6. Escaleta

Rètols	Font	Locució/Descripció	T. Parcial	T. Total
La Vall d'Uixó (Castelló)			(00:01)-(00:05)	(00:05)
	Antonio Rodenas (UGT)	“El que no chillaba, no valía para encargado.”	(05:00)-(00:07)	(00:07)
	Encarna Martínez (moviment feminista)	“Los hombres estaban, tenían también los puestos de fabricación y también asumían los puestos de responsabilidad.”	(00:11-00:18)	(00:18)
	Rafael García (CCOO)	“Y cuando la gente ‘cagada’ no quería parar, nosotros les obligamos a que pararan.”	(00:20-00:26)	(00:26)
La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera		Capçalera inici	(00:28)-(00:33)	(00:33)
Fernando Peña Historiador			(00:40)-(00:44)	(00:44)
	Fernando Peña (historiador)	“L'empresa Segarra va ser una gran empresa, una empresa molt important que va assolir el domini del mercat nacional de les sabates i va construir un model social aïllat en el qual l'empresa imposava els seus valors. Valors de treball, valors de jerarquia, de disciplina i al mateix temps els del franquisme, nacional-sindicalisme, nacional-catolicisme i tot això va permetre als treballadors que es van sotmetre tindre una vida que en el context de la posguerra va ser viscuda positivament perquè els conferia eixa estabilitat que mancava en la resta del mercat laboral.”	(00:33)-(01:23)	(01:23)
Segarra va arribar a tenir prop de 5500			(01:29-01:35)	(01:35)

treballadors, assolint el 75% de l'activitat industrial de Castelló				
	Fernando Peña (historiador)	“Durant la posguerra l'empresa Segarra va desenvolupar el que en història anomenem ‘paternalisme industrial’, un model que consisteix en una política d'atraure a la mà d'obra, fixar-la, disciplinar-la i moralitzar-la”. Es tracta d'aconseguir que els treballadors formen relacions de tipus familiars en les quals l'empresari compleix la funció del pare, adoctrina als treballadors formant-los i sent el responsable de tot i els treballadors s'han de limitar a treballar. Per això l'empresa ha desenvolupar una sèrie de serveis que al final ocupen tota l'existència del treballador ja que li garanteixen una vida més estable i més còmoda però al mateix temps estan subjectes al control i la manipulació.”	(01:39)-(02:29)	(02:29)
Segarra oferia vivendes d'alquiler, formació a joves, una clínica mèdica i un supermercat, ‘l'economat’			(02:34)-(02:40)	(02:40)
Església de l'Assumpció Lloc de reunions clandestines			(02:46)-(02:50)	(02:50)
Paco Porcar (HOAC)			(02:53)-(02:57)	(02:57)
	Paco Porcar (HOAC)	“La HOAC i el fet que no haguera militants d'una organització catòlica que no ha sigut mai un sindicat però era i és una organització de treballadors i treballadores cristians que estan presents en el món obrer per portar l'evangeli de	(02:52)-(03:50)	(03:50)

		Jesucrist al món obrer. Però el fet de que a un règim, com el franquista, que feia gala de ser un règim cristià, fora qüestionat per una organització de treballadors catòlics per la manera de tractar als treballadors, defensara la lluita dels treballadors i lluitara per la justícia era un problema i després participant en les organitzacions sindicals, la HOAC sempre ha cregut que el protagonisme era dels treballadors i de les seves organitzacions sindicals. La HOAC sempre recolzava, aportava militants i donava suport a la lluita sindical dins i fora de la fàbrica.”		
UGT País Valencià			(03:52)-(03:56)	(03:56)
Antonio Rodenas Sindicalista UGT			(04:09)-(04:13)	(04:13)
	Antonio Rodenas (UGT)	“Yo recuerdo que con 13 años yo estaba trabajando en la tierra, como agricultor, y quería continuar allí pero mi madre decía que era mejor estar en la fábrica porque era más segura, ibas a trabajar todos los días aunque no lloviera. Al final tuve que entrar en la fábrica y allí lo que pasaba es que todo el mundo que entraba en la fábrica pensaba que se iba a morir trabajando, cosa que no ocurrió.”	(04:00)-(04:32)	(04:32)
La demanda de mà d’obra va fer que arribara gent principalment d’Andalusia i Castella-La Manxa, incrementant la població un 150% en tres dècades			(04:39)-(04:46)	(04:46)
Rafael García			(04:53)-(04:57)	(04:57)

Sindicalista CCOO				
	Rafael García (CCOO)	<p>“Yo de dónde venía, de Albacete, de trabajar en el campo, entrar en una empresa tan importante con 5000 trabajadores me impresionó mucho y al mismo tiempo me hizo grande, moverme en ese ambiente me gustaba y estuve 5 años en los que veía que de vez en cuando se echaba alguna octavilla, se hacía alguna reunión clandestina. Yo no participaba pero colaboraba con ellos dentro de la fábrica. Muchos de ellos no decían de lo que eran hasta que un 1 de mayo tiraron unas octavillas y la leí, la guardé en el bolsillo y dije ‘voy a buscar a estos hombres voy a participar en esto’. Tuve bastantes problemas para localizarlos porque muchos de los que creía que estaban, no estaban y a los que estaban no los conocía. Aquello fue rápido porque como éramos jóvenes no éramos conscientes del peligro que corríamos y cuando te enterabas del peligro tampoco te importaba tanto. Empezamos a hablar con gente y a hacer reuniones que cada vez eran más amplias. Cuando conseguíamos una asamblea hacíamos reuniones en la montaña y poco a poco íbamos organizándonos y la fábrica se prestaba mucho al ser tan importante y tener tanta gente. Mucha gente que tenía miedo y otra que no tenía.”</p>	(04:47)-(06:51)	(06:51)
Pasaje Rosa			(06:52)-(06:56)	(06:56)
Encarna Martínez			(07:10)-(07:14)	(07:14)
	Encarna Martínez (moviment feminista)	<p>“La verdad es que las mujeres ocupamos puestos de mano de obra, en las categorías profesionales éramos aprendices. Alomejor llegábamos a ser de primera o segunda. Nosotras estábamos en fabricación y los mandos y los encargados todos eran hombres. En la</p>	(07:05)-(08:05)	(08:05)

		oficina había alguna mujer pero la mayoría eran hombres. Los hombres tenían puestos de fabricación y los de responsabilidad, las mujeres no. Habían muchas mujeres, en el 80 más de el 50% éramos mujeres pero hasta finales de los 80 no empezaron a ser, algunas, encargadas de sección, muy pocas.”		
	Antonio Rodenas (UGT)	“A mi no me han detenido nunca porque no han querido y no me han pegado por casualidad porque en Valencia, hemos ido a manifestarnos algunas veces y como yo era pequeño las porras iban por arriba, yo oía el aire y decía ‘ya está’ pero no me han dado nunca.”	(08:22)-(08:45)	(08:45)
	Encarna Martínez (moviment feminista)	“Con mi amiga, una detención que tuve, habíamos tenido una reunión y no se nos ocurre sentarnos y quedarnos charlando y se hizo tarde. Entonces pasó la secreta, volvió a pasar y nos detuvo para saber de dónde veníamos y qué hacíamos. Querían que les llevara alguna foto mía para hacer la ficha y mi amiga le dijo ‘¿Qué quieres que te la firme y te la dedique?’ pero al final no la llevé nunca.”	(08:46)-(09:25)	(09:25)
	Rafael García (CCOO)	“La primera rueda de prensa que dimos en Valencia, yo estaba en el secretariado del País Valenciano y Antonio Moltanbán era secretario general, la hicimos como Comisiones Obreras para desbordar. Fue un sábado y luego la Guardia Civil vino a mi casa a por mí. Otra de las detenciones fue en la Asunción. Sabéis que en todos los partidos hay alguien que es quien habla públicamente y yo no era, pero allí no hablaba nadie, entonces dije ‘Me toca a mí’. Conforme terminé la asamblea, me vienen 4 hombres vestidos de albañil. La gente salía de la iglesia y ellos entraban y pensé ‘Ya está, es la política social, que viene a por mí.’”	(09:26-10:28)	(10:28)
Una de les reivindicacions era tenir un			(10:33)-(10:38)	(10:38)

descans per esmorzar, que finalment van aconseguir després de fer parons de forma forçosa				
	Antonio Rodenas (UGT)	“Había 3 sindicatos importantes: UGT, CCOO y la UXO. El problema era que UXO y CCOO siempre estuvieron aliados, iban a por la UGT y lo consiguieron.”	(10:40)-(10:55)	(10:55)
	Rafael García (CCOO)	“Comisiones Obreras, cuando el sindicato Vertical había caído, tenía una organización a nivel nacional acojonante que cuando vino la libertad teníamos mayoría absoluta en todas partes. Entonces apareció la UGT que hasta entonces existía, apareció la UXO. La relación era buena, teníamos mayoría pero dialogábamos con ellos cuando queríamos plantear cualquier reivindicación y muchas veces, tapándonos con cualquier reivindicación lo que hacíamos era hacer movilizaciones porque era ir a por el régimen.”	(10:56)-(11:34)	(11:34)
	Encarna Martínez (moviment feminista)	“La verdad que en los puestos sindicales no estábamos, nosotras éramos más bien de base. El sindicato ha sido un sindicato de hombres. Eso no quiere decir que en las bases no hubieran mujeres, trabajando, pero en la representatividad había muy pocas mujeres.”	(11:35)-(11:59)	(11:59)
	Rafael García (CCOO)	“Para mí el problema no ha sido que no hubiera gente que no se haya sacrificado, para mí el problema fue que cuando empezaron a hacer de los sindicatos, oficinas, empezaron a prescindir de los sindicalistas por funcionarios. También influyó mucho que los sindicatos no deberían haber aceptado nunca dinero del Estado porque hizo que se viesan sin necesidad de los afiliados porque tenían dinero.”	(12:08)-(12:52)	(12:52)

	Paco Porcar (HOAC)	“Una cosa, que em vas contar tu además, és que a part del tema dels sindicats, de com han funcionat, està el tema de com han canviat les realitats dels treballadors. Tu m’ho vas contar, no era ninguna ‘bicoca’ treballar en la fàbrica en aquella època, era dur però tenies un cert control sobre la teua vida, uns horaris més o menys fixes de treball i durant l’altre temps podies dedicar-te a activitats sindicals, veïnals, polítiques. Hui el que els passa als treballadors, sobretot als joves, és que tenen una vida totalment desmuntada, no tenen horaris fixes, no saben si treballen o no. Eixa precarietat també influeix molt, no significa que la gent ara lluita menys.”	(12:53)-(13:42)	(13:42)
	Antonio Rodenas (UGT)	“Es una situación grave. Quién la ha creado no hemos sido nosotros sino los otros que querían separar y dividir y arruinar al sindicato. Y lo han conseguido.”	(13:43)-(13:58)	(13:58)
	Paco Porcar (HOAC)	“La mentalitat dels treballadors ha canviat molt perquè s’han fet molt més individualistes, ens hem resignat al que hi ha. Abans la gent no volia el que hi havia i pensava que havia de canviar-ho.”	(13:59)-(14:20)	(14:20)
	Rafael García (CCOO)	“Yo creo que esto, no muy tarde, la gente reflexionará y reaccionará ante esto y de los errores se haga una autocrítica y se ponga en marcha para que esto vuelva a ser, sino lo que era, por lo menos lo que se necesita.”	(14:21)-(14:42)	(14:42)
Crèdits finals			(14:48)-(14:57)	(14:57)

Annex 7. Guió definitiu

ANTONIO RODENAS (UGT): El que no chillaba, no valía para encargado.

ENCARNA MARTÍNEZ (Moviment feminista): “Los hombres estaban, tenían también los puestos de fabricación y también asumían los puestos de responsabilidad.”

RAFAEL GARCÍA (CCOO): Y cuando la gente ‘cagada’ no quería parar, nosotros les obligamos a que pararan.

FERNANDO PEÑA (historiador): L’empresa Segarra va ser una gran empresa, una empresa molt important que va assolir el domini del mercat nacional de les sabates i va construir un model social aïllat en el qual l’empresa imposava els seus valors. Valors de treball, valors de jerarquia, de disciplina i al mateix temps els del franquisme, nacional-sindicalisme, nacional-catolicisme i tot això va permetre als treballadors que es van sotmetre tindre una vida que en el context de la posguerra va ser viscuda positivament perquè els conferia eixa estabilitat que mancava en la resta del mercat laboral.

Durant la posguerra l’empresa Segarra va desenvolupar el que en història anomenem ‘paternalisme industrial’, un model que consisteix en una política d’atraure a la mà d’obra, fixar-la, disciplinar-la i moralitzar-la”. Es tracta d’aconseguir que els treballadors formen relacions de tipus familiars en les quals l’empresari compleix la funció del pare, adoctrina als treballadors formant-los i sent el responsable de tot i els treballadors s’han de limitar a treballar. Per això l’empresa ha desenvolupar una sèrie de serveis que al final ocupen tota l’existència del treballador ja que li garanteixen una vida més estable i més còmoda però al mateix temps estan subjectes al control i la manipulació.

PACO PORCAR (HOAC): La HOAC i el fet que no haguera militants d'una organització catòlica que no ha sigut mai un sindicat però era i és una organització de treballadors i treballadores cristians que estan presents en el món obrer per portar l'evangeli de Jesucrist al món obrer. Però el fet de que a un règim, com el franquista, que feia gala de ser un règim cristià, fora qüestionat per una organització de treballadors catòlics per la manera de tractar als treballadors, defensara la lluita dels treballadors i lluitara per la justícia era un problema i després participant en les organitzacions sindicals, la HOAC sempre ha cregut que el protagonisme era dels treballadors i de les seues organitzacions sindicals. La HOAC sempre recolzava, aportava militants i donava suport a la lluita sindical dins i fora de la fàbrica.

ANTONIO RODENAS (UGT): Yo recuerdo que con 13 años yo estaba trabajando en la tierra, como agricultor, y quería continuar allí pero mi madre decía que era mejor estar en la fábrica porque era más segura, ibas a trabajar todos los días aunque no lloviera. Al final tuve que entrar en la fábrica y allí lo que pasaba es que todo el mundo que entraba en la fábrica pensaba que se iba a morir trabajando, cosa que no ocurrió.

RAFAEL GARCÍA (CCOO): Yo de dónde venía, de Albacete, de trabajar en el campo, entrar en una empresa tan importante con 5000 trabajadores me impresionó mucho y al mismo tiempo me hizo grande, moverme en ese ambiente me gustaba y estuve 5 años en los que veía que de vez en cuando se echaba alguna octavilla, se hacía alguna reunión clandestina. Yo no participaba pero colaboraba con ellos dentro de la fábrica. Muchos de ellos no decían de lo que eran hasta que un 1 de mayo tiraron unas octavillas y la leí, la guardé en el bolsillo y dije 'voy a buscar a estos hombres voy a participar en esto'. Tuve bastantes problemas para localizarlos porque muchos de los que creía que estaban, no estaban y a los que estaban no los conocía. Aquello fue rápido porque como éramos jóvenes no éramos conscientes del peligro que corríamos y cuando te enterabas del peligro tampoco te importaba tanto. Empezamos a hablar con gente y a hacer reuniones que cada vez eran más amplias. Cuando conseguíamos una asamblea hacíamos reuniones en la montaña y

poco a poco íbamos organizándonos y la fábrica se prestaba mucho al ser tan importante y tener tanta gente. Mucha gente que tenía miedo y otra que no tenía.

ENCARNA MARTÍNEZ (moviment feminista): La verdad es que las mujeres ocupábamos puestos de mano de obra, en las categorías profesionales éramos aprendices. Alomejor llegábamos a ser de primera o segunda. Nosotras estábamos en fabricación y los mandos y los encargados todos eran hombres. En la oficina había alguna mujer pero la mayoría eran hombres. Los hombres tenían puestos de fabricación y los de responsabilidad, las mujeres no. Había muchas mujeres, en el 80 más de el 50% éramos mujeres pero hasta finales de los 80 no empezaron a ser, algunas, encargadas de sección, muy pocas.

ANTONIO RODENAS (UGT): A mi no me han detenido nunca porque no han querido y no me han pegado por casualidad porque en Valencia, hemos ido a manifestarnos algunas veces y como yo era pequeño las porras iban por arriba, yo oía el aire y decía 'ya está' pero no me han dado nunca.

ENCARNA MARTÍNEZ (moviment feminista): Con mi amiga, una detención que tuve, habíamos tenido una reunión y no se nos ocurre sentarnos y quedarnos charlando y se hizo tarde. Entonces pasó la secreta, volvió a pasar y nos detuvo para saber de dónde veníamos y qué hacíamos. Querían que les llevara alguna foto mía para hacer la ficha y mi amiga le dijo '¿Qué quieres que te la firme y te la dedique?' pero al final no la llevé nunca.

RAFAEL GARCÍA (CCOO): La primera rueda de prensa que dimos en Valencia, yo estaba en el secretariado del País Valenciano y Antonio Moltanbán era secretario general, la hicimos como Comisiones Obreras para desbordar. Fue un sábado y luego la Guardia Civil vino a mi casa a por mí. Otra de las detenciones fue en la Asunción. Sabéis que en todos los partidos hay alguien que es quien habla públicamente y yo no era, pero allí no hablaba nadie, entonces dije 'Me toca a mí'. Conforme terminé la asamblea, me vienen 4 hombres vestidos de albañiles. La gente salía de la iglesia y ellos entraban y pensé 'Ya está, es la política social, que

viene a por mí.

ANTONIO RODENAS (UGT): Habían 3 sindicatos importantes: UGT, CCOO y la UXO. El problema era que UXO y CCOO siempre estuvieron aliados, iban a por la UGT y lo consiguieron.

RAFAEL GARCÍA (CCOO): Comisiones Obreras, cuando el sindicato Vertical había caído, tenía una organización a nivel nacional acojonante que cuando vino la libertad teníamos mayoría absoluta en todas partes. Entonces apareció la UGT que hasta entonces existía, apareció la UXO. La relación era buena, teníamos mayoría pero dialogábamos con ellos cuando queríamos plantear cualquier reivindicación y muchas veces, tapándonos con cualquier reivindicación lo que hacíamos era hacer movilizaciones porque era ir a por el régimen.

ENCARNA MARTÍNEZ (moviment feminista): La verdad que en los puestos sindicales no estábamos, nosotras éramos más bien de base. El sindicato ha sido un sindicato de hombres. Eso no quiere decir que en las bases no hubiera mujeres, trabajando, pero en la representatividad había muy pocas mujeres.

RAFAEL GARCÍA (CCOO): Para mí el problema no ha sido que no hubiera gente que no se haya sacrificado, para mí el problema fue que cuando empezaron a hacer de los sindicatos, oficinas, empezaron a prescindir de los sindicalistas por funcionarios. También influyó mucho que los sindicatos no deberían haber aceptado nunca dinero del Estado porque hizo que se viesan sin necesidad de los afiliados porque tenían dinero.

PACO PORCAR (HOAC): Una cosa, que em vas contar tu además, és que a part del tema dels sindicats, de com han funcionat, està el tema de com han canviat les realitats dels treballadors. Tu m'ho vas contar, no era ninguna () treballar en la fàbrica en aquella època, era dur però tenies un cert control sobre la teua vida, uns horaris més o menys fixes de treball i durant l'altre temps podies dedicar-te a activitats sindicals, veïnals, polítiques. Hui el que els passa als treballadors, sobre

tot als joves, és que tenen una vida totalment desmuntada, no tenen horaris fixes, no saben si treballen o no. Eixa precarietat també influeix molt, no significa que la gent ara lluite menys.

ANTONIO RODENAS (UGT): Es una situación grave. Quién la ha creado no hemos sido nosotros sino los otros que querían separar y dividir y arruinar al sindicato. Y lo han conseguido.

PACO PORCAR (HOAC): La mentalitat dels treballadors ha canviat molt perquè s'han fet molt més individualistes, ens hem resignat al que hi ha. Abans la gent no volia el que hi havia i pensava que havia de canviar-ho.

RAFAEL GARCÍA (CCOO): Yo creo que esto, no muy tarde, la gente reflexionará y reaccionará ante esto y de los errores se haga una autocrítica y se ponga en marcha para que esto vuelva a ser, sino lo que era, por lo menos lo que se necesita.

Annex 8. Cessió de drets de imatges

CONTRACTE DE CESSIÓ D'IMATGES

Sr./Sra Eucaración Mating Avelleda
amb DNI 73.363.135-N, telèfon 649281409, i amb
domicili a La Vall d'Uixó

MANIFESTE:

Als efectes preventius en l'article 2 de la Llei de 1/1962 del 5 de Març, de Protecció de l'Honor, a la Intimitat i a la Pròpia Imatge, pel present escrit **DONE LA MEUA AUTORITZACIÓ I CONSENTIMENT** plens a fi que

Sr. **Manuel Aparici López**, amb DNI **53794494-R**, telèfon **635129806** i domicili a **Barri Carbonaire Carrer 2, N°2 3er C, La Vall d'Uixó**; i Sra. **Marina Moreno Segovia**, amb DNI **54018728-P**, telèfon **653835021** i domicili a **Carrer Eleuterio Pérez N°50 1er com** a equip tècnic que va a realitzar el rodatge audiovisual, "La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera", puguin procedir a la difusió pública, mitjançant qualsevol mitjà, format i sense limitació temporal. A més l'equip tècnic es compromet a mantenir la integritat i la pròpia imatge del signant, utilitzant les imatges registrades per al fi acordat.

Per a que així consti als efectes oportuns, ambdues parts de l'acord signen el següent document en La Vall d'Uixó, a 10 de Abriç de 2019

Signatura de l'equip tècnic:

Signatura del cessionari:

CONTRACTE DE CESSIÓ DE IMATGES

Sr./Sra Fernando Peña Rombló
amb DNI 18977365-L, telèfon _____, i amb
domicili a Castelló

MANIFESTE:

Als efectes preventius en l'article 2 de la Llei de 1/1962 del 5 de Març, de Protecció de l'Honor, a la Intimitat y a la Pròpia Imatge, pel present escrit DONE LA MEUA AUTORITZACIÓ I CONSENTIMENT plens a fi que

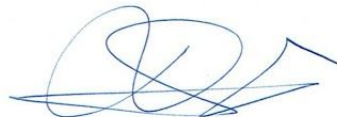
Sr. **Manuel Aparici López**, amb DNI **53794494-R**, telèfon **635129806** i domicili a **Barri Carbonaire Carrer 2, N°2 3er C, La Vall d'Uixó**; i Sra. **Marina Moreno Segovia**, amb DNI **54018728-P**, telèfon **653835021** i domicili a **Carrer Eleuterio Pérez N°50 1er** com a equip tècnic que va a realitzar el rodatge audiovisual, "La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera", puguin procedir a la difusió pública, mitjançant qualsevol mitjà, format i sense limitació temporal. A més l'equip tècnic es compromet a mantenir la integritat i la pròpia imatge del signant, utilitzant les imatges registrades per al fi acordat.

Per a que així consti als efectes oportuns, ambdues parts de l'acord signen el següent document en La Vall d'Uixó, a 9 de maig de 20 19

Signatura de l'equip tècnic:

Signatura del cessionari:

CONTRACTE DE CESSIÓ D'IMATGES

Sr./Sra Antonio Rodenas
amb DNI 4674204P, telèfon 611050169, i amb
domicili a la Vall d'Uixó

MANIFESTE:

Als efectes preventius en l'article 2 de la Llei de 1/1962 del 5 de Març, de Protecció de l'Honor, a la Intimitat i a la Pròpia Imatge, pel present escrit DONE LA MEUA AUTORITZACIÓ I CONSENTIMENT plens a fi que

Sr. **Manuel Aparici López**, amb DNI **53794494-R**, telèfon **635129806** i domicili a **Barri Carbonaire Carrer 2, N°2 3er C, La Vall d'Uixó**; i Sra. **Marina Moreno Segovia**, amb DNI **54018728-P**, telèfon **653835021** i domicili a **Carrer Eleuterio Pérez N°50 1er** com a equip tècnic que va a realitzar el rodatge audiovisual, "La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera", puguin procedir a la difusió pública, mitjançant qualsevol mitjà, format i sense limitació temporal. A més l'equip tècnic es compromet a mantenir la integritat i la pròpia imatge del signant, utilitzant les imatges registrades per al fi acordat.

Per a que així consti als efectes oportuns, ambdues parts de l'acord signen el següent document en la Vall d'Uixó, a 2 de maig de 2019

Signatura de l'equip tècnic:

Signatura del cessionari:

CONTRACTE DE CESSIÓ D'IMATGES

Sr./Sra FACCO TORCAR
amb DNI 189764874, telèfon 639430806, i amb
domicili a La Vall d'Uixó

MANIFESTE:

Als efectes preventius en l'article 2 de la Llei de 1/1962 del 5 de Març, de Protecció de l'Honor, a la Intimitat i a la Pròpia Imatge, pel present escrit DONE LA MEUA AUTORITZACIÓ I CONSENTIMENT plens a fi que

Sr. **Manuel Aparici López**, amb DNI **53794494-R**, telèfon **635129806** i domicili a **Barri Carbonaire Carrer 2, N°2 3er C, La Vall d'Uixó**; i Sra. **Marina Moreno Segovia**, amb DNI **54018728-P**, telèfon **653835021** i domicili a **Carrer Eleuterio Pérez N°50 1er com** a equip tècnic que va a realitzar el rodatge audiovisual, "La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera", puguin procedir a la difusió pública, mitjançant qualsevol mitjà, format i sense limitació temporal. A més l'equip tècnic es compromet a mantenir la integritat i la pròpia imatge del signant, utilitzant les imatges registrades per al fi acordat.

Per a que així consti als efectes oportuns, ambdues parts de l'acord signen el següent document en La Vall d'Uixó, a 18 de abril de 20 19

Signatura de l'equip tècnic:

Signatura del cessionari:

CONTRACTE DE CESSIÓ D'IMATGES

Sr./Sra Rafael Garcia Llobera
amb DNI 26492655-G, telèfon 628640768, i amb
domicili a Vall d'Uixó

MANIFESTE:

Als efectes preventius en l'article 2 de la Llei de 1/1962 del 5 de Març, de Protecció de l'Honor, a la Intimitat i a la Pròpia Imatge, pel present escrit DONE LA MEUA AUTORITZACIÓ I CONSENTIMENT plens a fi que

Sr. Manuel Aparici López, amb DNI 53794494-R, telèfon 635129806 i domicili a Barri Carbonaire Carrer 2, N°2 3er C, La Vall d'Uixó; i Sra. Marina Moreno Segovia, amb DNI 54018728-P, telèfon 653835021 i domicili a Carrer Eleuterio Pérez N°50 1er com a equip tècnic que va a realitzar el rodatge audiovisual, "La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera", puguin procedir a la difusió pública, mitjançant qualsevol mitjà, format i sense limitació temporal. A més l'equip tècnic es compromet a mantenir la integritat i la pròpia imatge del signant, utilitzant les imatges registrades per al fi acordat.

Per a que així consti als efectes oportuns, ambdues parts de l'acord signen el següent document en Vall d'Uixó, a 23 de Abril de 2019

Signatura de l'equip tècnic:

Signatura del cessionari:

Annex 9. Autorització per a la difusió en accés obert

BIBLIOTECA
REPOSITORI INSTITUCIONAL

Autorització per a la difusió en accés obert del treball de final de grau o de final de màster

Autorización para la difusión en acceso abierto del trabajo de final de grado o de final de máster

A. Treball de final de grau o de final de màster / Trabajo de final de grado o de final de máster

Grau/Màster (denominació oficial) / Grado/Máster (denominación oficial)

Grau en Periodisme

Autor o autora / Autor o autora

Manuel Aparici i Marina Moreuo

DNI / DNI 53794494 R
54018728 P

Títol / Título

"La Vall d'Uixó: poble d'identitat obrera"

B. Vistiplau del tutor o tutora / Visto bueno del tutor o tutora

Nom i cognoms / Nombre y apellidos

- Done el vistiplau per a la difusió en accés obert d'aquest treball des del Repositori UJI Doy el visto bueno para la difusión en acceso abierto de este trabajo desde el Repositorio UJI
- No done el vistiplau per a la difusió en accés obert d'aquest treball des del Repositori UJI No doy el visto bueno para la difusión en acceso abierto de este trabajo desde el Repositorio UJI
- (Firma / Firma)

C. Vistiplau del supervisor o supervisora / Visto bueno del supervisor o supervisora

Nom i cognoms / Nombre y apellidos

Centre o empresa / Centro o empresa

- Done el vistiplau per a la difusió en accés obert d'aquest treball des del Repositori UJI Doy el visto bueno para la difusión en acceso abierto de este trabajo en el Repositorio UJI
- No done el vistiplau per a la difusió en accés obert d'aquest treball des del Repositori UJI No doy el visto bueno para la difusión en acceso abierto de este trabajo en el Repositorio UJI
- (Firma / Firma)

D. Autorització i declaració de l'autor o autora / Autorización y declaración del autor o autora

Com a autor o autora del treball indicat / Como autor o autora del trabajo indicado
Declare / Declaro

1. El document indicat és un treball original elaborat per mi i no infringeix els drets d'autoria d'una altra persona o entitat.
2. El material amb drets de tercers està clarament identificat i reconegut en el contingut del document lliurat.
3. Autoritze la Universitat Jaume I a conservar més d'una còpia d'aquest document i, sense alterar-ne el contingut, a transformar-lo en altres formats, suports o mitjans per a garantir-ne la seguretat, preservació i accés.
4. Aquesta autorització implica que la Universitat Jaume I ha d'identificar clarament el meu nom com a autor o autora o propietari o propietària dels drets d'explotació d'aquest treball i no ha de fer cap alteració del seu contingut diferent de les permeses en aquest document.
5. Autoritze a reproduir, comunicar i distribuir aquest document mundialment en format electrònic amb caràcter no exclusiu en el Repositori UJI sota la llicència Creative Commons:
 - CC-BY-SA «Reconeixement-Compartir igual». És permesa la reproducció, la distribució, la comunicació pública, la realització d'obres derivades i l'ús comercial sempre que se'n cite l'autoria i amb la mateixa llicència CC o equivalent.
 - CC-BY-NC-SA «Reconeixement-No comercial-Compartir igual». És permesa la reproducció, la distribució, la comunicació pública i la realització d'obres derivades sempre que se'n cite l'autoria i amb la mateixa llicència CC o equivalent, però no és permès fer-ne un ús comercial.
 - CC-BY-NC-ND «Reconeixement-No comercial-Sense obres derivades». És permesa la reproducció, la distribució i la comunicació pública sempre que se'n cite l'autoria, però no és permesa la realització d'obres derivades ni el seu ús comercial.

1. El documento indicado es un trabajo original elaborado por mí y no infringe los derechos de autoría de otra persona o entidad.
2. El material con derechos de terceros está claramente identificado y reconocido en el contenido del documento entregado.
3. Autorizo a la Universitat Jaume I a conservar más de una copia de este documento y, sin alterar su contenido, a transformarlo en otros formatos, soportes o medios para garantizar su seguridad, preservación y acceso.
4. Esta autorización implica que la Universitat Jaume I deberá identificar claramente mi nombre como autor o autora o propietario o propietaria de los derechos de explotación de este trabajo y no deberá realizar ninguna alteración de su contenido diferente de las permitidas en este documento.
5. Autorizo a reproducir, comunicar y distribuir este documento mundialmente en formato electrónico con carácter no exclusivo en el Repositorio UJI bajo la licencia Creative Commons:
 - CC-BY-SA «Reconocimiento-Compartir igual». Se permite la reproducción, la distribución, la comunicación pública, la realización de obras derivadas y el uso comercial siempre que se cite la autoría y con la misma licencia CC o equivalente.
 - CC-BY-NC-SA «Reconocimiento-No comercial-Compartir igual». Se permite la reproducción, la distribución, la comunicación pública y la realización de obras derivadas siempre que se cite la autoría y con la misma licencia CC o equivalente, pero no se permite hacer un uso comercial.
 - CC-BY-NC-ND «Reconocimiento-No comercial-Sin obras derivadas». Se permite la reproducción, la distribución y la comunicación pública siempre que se cite la autoría, pero no se permite la realización de obras derivadas ni su uso comercial.

No autoritze la difusió en accés obert d'aquest treball en el Repositori UJI.

No autorizo la difusió en acceso abierto de este trabajo en el Repositorio UJI.

(Firma / Firma)

Castelló, 22 d' maig de 2019

Bibliografia

Ginés i Sànchez, A. *La Instauració del franquisme al País Valencià*. València: Universitat de València. 9788437078113.

Peña, F. (1998). *Història de l'empresa Segarra. : Paternalisme industrial i franquisme a la Vall d'Uixó 1939-1952* Castelló de la Plana: Diputació de Castelló. ISBN: 9788489944329.

Singular Media (productora) y Navarro, N. (director). 2012. *La Fàbrica*. Espanya: Singular Media.

Torres, R. i Navarro, X. *Temps de por al País Valencià (1938-1975) : estudis sobre la repressió franquista*. Castelló de la Plana: Universitat Jaume I, Servei de Comunicació i Publicacions. ISBN: 9788480218665.

LINK AL DOCUMENTAL

https://drive.google.com/file/d/18052hPY3C_X7xd4JwbpsW1wCF5tMTYGq/view